

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Populi aliquando, aliquando Principum culpâ, tales clades immitti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

jurias suas vindicarent? Nota est Theodosij tragœdia vt nihil dicam de Troia ob Helenæ raptum eversa, quæ meritò potest Argi collis appellari.

Quemadmodum autem Iudaorum crudelitatem in Christum, bello puniuit, ita eodem pœnæ genere olim castigauit Egyptios & Pharaonem; itemque Tyrios, Idumæos, Moabitas, Syrios, Assyrios, Chaldaeos, & quid non historiae indicant diversis gentibus accidisse? Quare idem sentiendum est de nostris ipsis, infelicissimis bellis. Quid enim aliud putemus esse, quam quædam Dei flagella? Nec enim tantum longa pace sacerulum hoc nostrum cœpit in luxum solui, vt peregrinis vestibus & viri feminas, & fæminæ viros mentirentur; vt nulli sumptus sufficerent; vt episcopum uxores, nobilium matronas, pallijs, tunicis, collaribus, crinum ornamenti, & mundo muliebri exæquarent; sed pœnè etiam fides, religio, reverentia Diuorum, rerum sacrum & Ecclesiasticarum obseruatio, sinceritas, justitia omnis extincta erat; pœnè iterum terræ filij, velut giganteo bello incaelestes insurrexerunt, pœnè superos ipsos conati sunt de regia sua depellere. An non ergo & Deus bellis hæc bella compensaret, & funera funeribus cumularet, dum nos videt scelera sceleribus cumulantes? Sic maculatos crimine, emaculat sanguine: Sic Creatoris sui oblitis aurem vellit: sic opes imminuit, atque abundantiam amputat, ne in vitia ebulliant: Sic animos putrefactantes sale condit: Sic delicta contracta expungit: sic fomenta subducit, ne noua contrahantur: sic ignominia implet facies nostras, vt nomen Domini quæramus: sic vulnerat, vt ad medicū recurramus: sic accidit multitudinem impiorum, quorum semper maior est numerus: sic proborum virtutem, patientiamque exercet, & merita coronat: sic improbis dat occasionem pœnitendi; aut, si sunt obstinati, ejicit illos de hac cætitate sua intenebras exteriores. Hoc merentur comperendinatores pœnitentia, qui velut Echinus partum differunt.

Duplici autem fonte oriuntur peccata, communium cladi causam pœnitentia. Aliquando enim ipse populus corruptus iram Dei in se prouocat. Quod de Sodomitis, & Ierichunte dicitur, & de alijs totis gentibus. Meritò enim Deus falcem

III.

IV.

542 Cap. XLIX. Mortes varias, per bella, pestes, aliasq; causas;
suam mittit, in senticeta passim excrementia, ut populus luat,
quod populus peccauit; quemadmodum & ad sepulchra concipi-
scientiae euenit. Aliquando, & quidem non rariū, ipsi Principes
bella in se prouocant. Facit enim diurna felicitas insolentes,
& qui supra ceteros longè euecti sunt, ceteros facile despiciunt.
Animo igitur tumescente, non iam benefactori D^eo, opes ac po-
tentiam suam, sed suis viribus, nec diuinæ, sed suæ prouidentia
ascribunt: progenitoribus & sanguini ascribunt, quidquid Con-
ditoris liberalitati erat tribuendum. Hinc quidquid liber, licere
putant. Hinc quia neminem metuunt, neminem curant. Lex
illis est libido; & vis jus putatur. Non audiuntur consilia; non
admituntur querelæ; perijt, quisquis non laudat iniquitatem.
Exulat veritas, regnant adulatores: omnia susque de que ferun-
tur: Subdit*i* habentur instar jumentorum. An non insurgant?
an non jugum tam crudele excutiant? an non ad libertatem
aspirent? si illis oclusæ sunt aures Principum, an non Deum
querelis adeant? an non à Superis audiantur, qui coguntur
mortales, ritu Deorum propemodum, adorare? Hoc videt au-
ditque Devs, quod gerit Mundus. Exigit igitur æquitas, vt
Principatus transferat, ut regna mutet, ut Imperia non conti-
nuet. Hac de cauſa regnum Assyriorum permitti sunt Persæ
peſſum dare; Persarum, Græci, Græcorum, Romani. Romanorum
quoque peſſum ibit. Quando? quo peſſum dante? D^evs
ſcit. Utinam & tempus & author à nobis longè diſtent! ſed
quandocumque tandem id futurum eſt, futurum eſt, D^eo juſti-
ſime Mundum judicante.

V.

Rom. 9. 12.
Hebr. 9. 27.

Gen. 6. 13.

Mortes, quæ per bella contingunt, ostendunt, etiam il-
las, non sine Numinis vindicta, euenire, quæ fame aut peste
procurantur, aut quæ inundatioſibus, incendijs, naufragijsque
inferuntur. Postquam enim ſemel per peccatum Mors intravit
in orbem terrarum, & statutum eſt hominibus ſemel mori, idem
oſtium etiam ſepiuſ inuenit, cum homines agminarim sustulit.
Cur diluicio penè totum genus mortalium deleſum eſt? Videns
Deus, quod multa malitia hominum eſſet in terra, & cuncta cogitatio
cordis intenta eſſet ad malum omni tempore, poenituit eum quod boni-
nam feciſſet in terra. Et tacito dolore cordis iuſtrinsecus: Delebo, in-
quit,